

1. ZUŠkoviny

číslo

XII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř
vychází 4. září 2017 s výkřikem: Připravit! Pozor! Start!

Jsme tady, přijďte,

těšíme se na vás!

učitelé a zaměstnanci ZUŠ F. A. Šporoka, Jaroměř

Úvodník

„Každý nový začátek pochází z konce nějakého jiného začátku.“ (Seneca)

Tak a je to tady! Nový školní rok! A zároveň i nový začátek, takže zapomeňme na minulý rok a žijme tímto! Čeká nás spousta nových zážitků s naší ZUŠkou: nové hudební a pěvecké výkony, nová umělecká díla, nové divadelní inscenace, koncerty, soutěže, vystoupení a přehlídky. Zkrátka se máme na co těšit. Uplynulý rok byl veleúspěšný, pokud to chcete číst všechno pohromadě, najdete si během září na školních webových stránkách (www.zus-jaromer.cz) výroční zprávu školy, kterou doplňuje dlouhá a přehledná tabulka s úspěchy od okresních kol až po kola národní. Věřte, že naše ZUŠka je na nás pyšná.

Tedy, konec řečí, je čas! Dramatáři, rozcvičte si prsty pro oživení maňásků a dalších loutek, trénujte dech, hlas, paměť a fantazii! Výtvarníci, rozkreslete a rozmalujte se, dejte průchod svým představám, podmaňte si všechn dostupný materiál! Hudebníci, nalaďte své nástroje, posbírejte noty, zpěváci, žhavte hlasivky a do toho! Učitelé, připravte si úsměvy, notýsky, propisky a pevné nervy! A pak, všichni tvořte! Vaše umění je jen vaše a dělá z vás toho, kým jste! A hlavně se přitom nezapomeňte bavit! Připravte! Pozor! Teď! Do toho!

Přeji vám krásný nový školní rok, plný úspěchů, zábavy, nových věcí a umění, kterého totiž nikdy není dost!

Vaše Pěš

ZUŠkoviny oceněné

Školní časopis ZUŠkoviny, měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, získal jedno z prvních míst v soutěži o nejlepší školní časopis v Pardubickém a Královéhradeckém kraji, kterou pořádá spolek Altus pod záštitou vicepremiéra Pavla Bělobrádka. Celorepublikové kolo proběhne na konci roku v Brně.

Z notesu pana ředitele

Fakt, že se vše zrychluje a času je stále méně, mně samotnému jednoznačně potvrzuje zkušenost s neustále kratšími prázdninami. Máte to také tak? Jako by z nich někdo zlomyslně kus ustříhl. Škoda, byly tak krásné, já bych je ještě pár týdnů snesl. I když možná by se to prázdninování nakonec převedlo jako to nejoblíbenější jídlo, pokud je moc často. A tak jak pravily generace před námi: „Čas k dílu, čas k jídlu“. S krásnými vzpomínkami na letní měsíce tedy začínám nový notes pro školní rok 2017/2018 a ze srdce se těším, co bude zanedlouho napsáno na doposud bílých stránkách. Nebojte, o všem se dozvíte. Minulý rok jsme jako škola uspořádali, nebo se podíleli na hodně přes stovku akcí, nejen v Jaroměři a blízkém okolí, ale i po celé republice a v zahraničí. Nebude tomu jinak v tomto roce. Tedy pokud „do toho“ zase půjdeme všichni naplno. Koncerty, představení, výstavy, soustředění, soutěže, přehlídky, bude toho požehnaně. Však počkejte na další číslo, kde bude zveřejněný přehled nejen na říjen, ale i na celý školní rok. A pokud jste našimi novými žáky a čtenáři, s chutí si přečtete celé číslo, protože i o prázdninách se dělo kolem naší zušky spousta krásného.

Všem přeji dostatek sil pro tělo i duši, jiskřivou inspiraci a nikdy nekončící chuť do společné práce!

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – nebylo: Červnová ohlédnutí

Výtvarná Inspirace Afrikou ve středu 31. 5. 2017

Horké, přímo žhavé, téma, na které v těchhle chvílích už jenom vzpomínáme. Zakončení školního roku vrcholilo a my vyšli se svou kůží na trh. Informace, zajímavosti několika posledních měsíců proluly hodiny výtvarky všech věkových kategorií, kdy naše pomyslné výpravy vedly napříč černým kontinentem. Především krásná příroda, zvířata, ale i objevitelské cesty, tajuplné stavby i dech beroucí myšlenky a schopnosti původních obyvatel pouště. Velké nekončící dobrodružství, které nám hodně dalo. Máme dál o čem přemýšlet a hledat odpovědi na nevyřčené otázky. Malebná výstava kreseb, maleb, trojrozměrných objektů z papíru, drátu i keramiky zaplnila celou učebnu výtvarného oboru i část koncertního sálu. Tam, jako na každé správné vernisáži bylo po hudebním slavnostním zahájení saxofonového tria Martina Brunnera připraveno i malé „větší“ občerstvení. O to se postarali především starší žáci a maminky těch mladších výtvarníků. Děkuji jim všem za to, že jsme si na tak velké slavnosti připadali moc dobře a všem návštěvníkům, rodičům i prarodičům či známým slibuji, že za rok se ukážeme zase. Snad mudřejší, určitě zkušenější a rozhodně o rok starší a šikovnější.

Radka Ulichová, učitelka výtvarného oboru

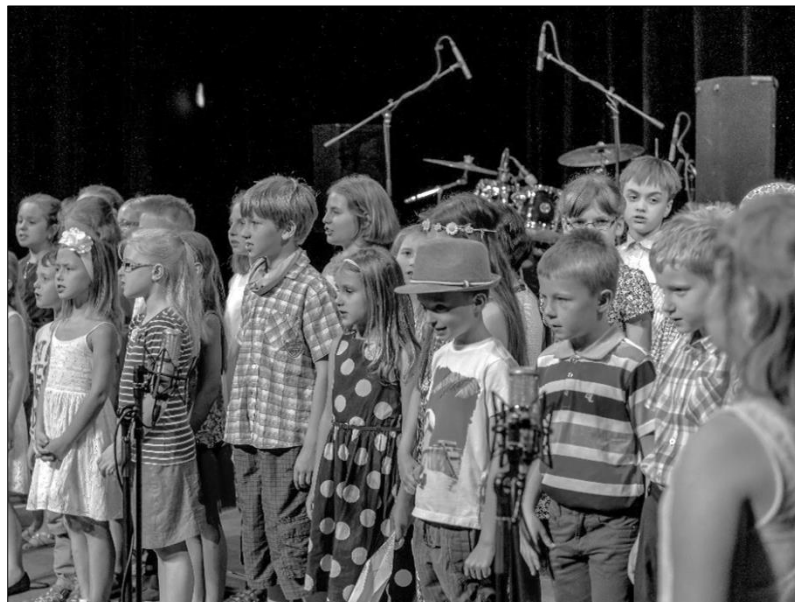

fotografie: Josef Podvalský

Povídejme si

V závěru minulého školního roku naše „šporkovská“ zuška uspořádala v městském divadle školní akademii

na téma, které je lidem jedním z nejbližších a nejpřirozenějších, přesto v poslední době tak opomíjených a vytrácejících se. Obyčejné povídání. I když obyčejné? Přináší radost, ale i zármutek, umí potěšit i rozplakat, můžeme při něm zažít krásné chvíle, kdy nejen povídáme, ale také nasloucháme. A to, že „povídání“ není vlastní jen dramatickému umění, ale pro někoho možná překvapivě naplňuje i umění výtvarné a hudební, jsme se všichni snažili předvést v pátek 2. června. Pokud jste akademii nestihli, podívejte se alespoň na fotografie. Více jich naleznete na stránkách školy. Pokud máte zájem o záznam na DVD, můžete si ho zakoupit

v ředitelně. A pokud budete mít nějaký zajímavý nápad na téma další školní akademie, zastavte se také, odměna vás nemine. Ať žije AKADEMIE 2018!

Vlastimil Kovář

MUSICA SPORCKA v Německu

Dne 9. června se smyčcový soubor MUSICA SPORCKA vydal na cestu do německého Großenhainu, který leží asi čtyřicet kilometrů severozápadně od Drážďan. Díky manželům Kazmirowským se nám podařilo navázat spolupráci s tamější hudební školou a jejím smyčcovým orchestrem. Pro žáky obou škol to byla jedinečná příležitost, zažít společné muzicírování ve velkém orchestru. Naši první zastávkou byly Drážďany, kde jsme navštívili nově vystavěný kostel Frauenkirche, který byl zcela zničený při bombardování Drážďan v únoru roku 1945. V devadesátých letech bylo rozhodnuto, že zříčené memento bude vzkříšeno doslova z popela, s použitím původního materiálu a dnes je opět nádherným skvostem s výjimečným významem. Vyslechli jsme v něm varhanní koncert a přednášku o jeho historii. Pan Kazmirowski, který se

v Drážďanech narodil, nás potom poutavě historickým centrem a tímto krásným městem provedl. Večer nás čekala už v Großenhainu první společná zkouška v prostorách großenhainské hudební školy. Přivítání od kolegů bylo velmi milé a připravené občerstvení nám dodalo sil ke společné práci. Oba orchestry měly společné skladby pečlivě připravené, a tak obě dirigentky – Jana Kovářová a Carmen Likuski mohly řešit celkový výraz a interpretační detaily. Zvuk spojených souborů, který tvořilo přes čtyřicet hudebníků, byl úžasný a soudě podle tváří soustředěných muzikantů, značně motivující. Na závěr dne jsme se rozjeli po dvojicích do hostitelských rodin. V sobotu nás po dopolední zkoušce čekal pohádkový výlet – navštívili jsme nedaleký zámek Moritzburg, který nejen u nás známe jako zámek, ve kterém se natáčel pohádkový film Tři oříšky pro Popelku. I ztracený stříviček se nám podařilo na jednom schodišti nalézt, překvapivě nebyl nikomu. Večer nás čekal společný slavnostní koncert v großenhainském kulturním centru. Nejprve vystoupil náš soubor MUSICA SPORCKA, po něm naši přátelé a na závěr jsme zahráli několik skladeb společně. Zážitek to byl naprosto neopakovatelný, umocněný úžasnou atmosférou v sále a dlouhý potlesk dával všem za pravdu, že jsme všichni společně mohli být u výjimečného díla. Večer, pro který nám naši hostitelé připravili projížďku vláčkem celým Großenhainem s „grilovačkou“ byl parádní třešničkou na závěr. V neděli ráno jsme se rozloučili s našimi hostiteli, ale čekal nás ještě jeden úkol – doprovodit hudbou slavnostní bohoslužbu v evangelickém kostele Marienkirche. S velkou pokorou, ale přitom s odhodláním jsme naplnili barokní muzikou majestátní prostor s nádhernou akustikou a zažili spontánní potlesk celého chrámu na závěr bohoslužby, který byl pro nás nad všechny jiné odměny. Úvodní desetiminutová varhanní improvizace Martina Škrabky byla znamenitá a stejně tak soubor hrál výborně. A o tom, že to nebyl jen náš subjektivní dojem, nás přesvědčil bezprostředně po bohoslužbě vedoucí drážďanského tanečního souboru, který se specializuje na historický tanec. S nadšením a zasněženě mluvil o našem přístupu k interpretaci barokní hudby, kterou se soubor MUSICA SPORCKA snaží hrát co možná nejvěrněji a požádal nás o spolupráci. S obdobným nadšením pro možnou spolupráci za námi přišel i skladatel

a sbormistr sedmdesátičlenného německého sboru. Naše pozvání přijal i orchestr hudební školy, a tak jsme odjízďeli s nadšením a s chutí do další práce, které, jak to vypadá, bude dostatek, a to je dobře. Obdobnou hudební cestu soubor podnikl už před dvěma lety do Míšně. Podobně jako i tehdy, by tento projekt nevznikl bez zásadního příspěvku a obětavosti manželů Zuzany a Christiana Kazmirowských. Oběma, vedoucí souboru Janě Kovářové, muzikantům ze souboru MUSICA SPORCKA a samozřejmě všem, kdo se na úspěšné hudební cestě podíleli, ze srdce děkuji.

Vlastimil Kovář

Akce Š 2017 aneb po stopách Františka Antonína Šporka (9. června)

Otevřeně se přiznávám, že se vás v této zprávě pokusím nalákat, co nejvíce to půjde, protože takový den plný dobrodružství bych přála zažít každému. Akce „Š“ se koná tradičně v červnu, organizují ji studenti a absolventi literárně dramatického oboru a pokaždé je jiná. Na autobusové zastávce, kde se čekalo na shromáždění všech účastníků, to připomínalo spíše rodinnou sešlost. Začalo takové to „první o'ukávání“. Nastoupili, svezli se a vystoupili jsme v Choustníkově Hradišti. A v ten moment začalo nefalšované pěší dobrodružství! Rozdělení do týmů, hledání indicií a zjišťování informací o Františku Antonínu Šporkovi a jeho panství na místech, kterými jsme procházeli. Za své výkony jsme byli obdarováni nejen znalostmi, ale i sladkostmi. Během výpravy jsme stihli například vytvořit shake z ovoce jako například liči, banán, broskve a rajče, svézt se na lodičce, posvačit

u rybníka a mnoho dalšího. Téměř kousek před koncem naší cesty jsme opékali špekáčky a to byla náramná zábava. Pro zájemce byly i marschmallowny. Zbývalo už jen pár kroků a měli jsme krásnou vyhlídku na celé okolí včetně hospitalu Kuks. Byl to jeden z těch dnů, u kterých víte, že nebyly promarněné a večer máte skvělý pocit potom, co únavou padnete do postele. Chci více a více takových dnů!!! A vám všem doporučuji pro příště chytnout se možnosti a jet na takový výlet po stopách našeho hraběte.

Díky ti, Matěji Kubino! Ančiii

Koncert ve Velichovkách

Už je to dlouho, přesněji 11. června, kdy zuškový dechový orchestr Brass Orchestra vyjel zahrát do lázní Velichovky. Hrál se v altánu v lázeňském parku. Posluchači byli různorodí, od mladých po starší, od lázeňských hostů po kolemjdoucí. Slyšet byl standardní repertoár, ale i novější skladby. Novinkou byla znělka ze seriálu Hra o trůny, část z Fantomovy opery a další. Koncert byl dlouhý tak akorát a po něm se celý orchestr rozprchl a začaly pro něj hudební prázdniny. čabMa

Wolkrův Prostějov

Do národního kola recitační soutěže se z naší ZUŠky dostalo celkem šest lidí – děvčat. Strávit tam celých pět skvělých dní se podařilo jen třem z nás, ostatní buď přijely déle nebo dříve odjely. O hodně tím přišly. Téměř celý den vysedávat v divadle bylo sice občas nudné, otravné a nepohodlné, ale přineslo to své ovoce. Viděly

a slyšely jsme desítky skvělých recitátorů a zhlédly čtyři divadla poezie, těch bylo letos žalostně málo. Komu nabitý program nestačil, mohl se účastnit dobrovolného programu. Měly jsme možnost navštívit čtyři koncerty a jedno inspirativní představení, Divadlo v Celetné nám předvedlo perfektní divadlo poezie. Přidejte k tomu ještě hodnocení poroty a času nazbyt vám opravdu moc nezbyde. Moc jsme si to užily a získaly spoustu skvělých zážitků a zkušeností, a taky titul Laureát Wolkrova Prostějova. Odesla jsem si ho za text Pavlíný Brzákové „Medvěď a žena“ z knihy Jamtana. Bapu

Alžbětě Skořepové k úspěchu gratulujeme! Za zmínku stojí, že v celé historii LDO je prvním laureátem Wolkrova Prostějova!

Je pozvána do programu říjnového festivalu DVD, katedry Tvořivé dramatiky DAMU v Praze. Bětko, děkujem!

Třídě, bude ti líp!

V minulém čísle jsme vás informovali o tom, že náš soubor My taky ne, chystá „recyklované“ putování po škole pro pozvané diváky. A náš plán se uskutečnil. V pondělí 26. června k nám zavítaly děti z první a ze třetí třídy ZŠ. Rozdělily se do týmů, každý tým měl svoji barvu, podle kontejnerů na tříděný odpad a vydal se na cestu zúskou podle barevných šipek. Čekala je tři stanoviště s krátkou inscenací a praktickou možností, návodem, jak ještě jinak využít materiál určený k vyhození. Skládaly se vlašťovky z novin, zmačkanými papírovými koulemi se házelo na cíl. Na závěr diváci posbírali po školní zahradě rozházené PET-lahve, které měli možnost ihned zrecyklovat. Čekal na ně živý stroj, do kterého děti lahev vhodily a sledovaly její rozmačkání, rozválení a rozstříhání...na konci jim vypadla malá plastová hračka na památku, že má smysl třídít odpad. A bylo to. Děti měly radost, my jsme měli radost! Tříděte odpad, jeho recyklace na nám všem vyplatí!

Pajda a M-O-A

Big Band hraběte Šporka na Nábřeží jazzmanů v Hradci Králové

Již podeváté zněl 5. srpna na břehu Labe v Hradci Králové jazz. NÁBŘEŽÍ JAZZMANŮ tentokrát ctilo „pouze“ jeden břeh, ale zato ten stinný, přívětivější – k tradičnímu parku s dětskou železnicí přibyl místo Muzea prostor před restaurací a klubem Náplavka, jenž byl hned vedle. Big Band hraběte Šporka, sestavený z žáků jaroměřské ZUŠ, se (jak už mívá ve zvyku) blýskl šťavnatým provedením profesionálních velkooorchestrálních aranží, kterými pedagog a dirigent Martin Brunner činí z tohoto mládežnického tělesa obdivuhodný bigband. Vedle osvědčených kousků od Milana Svobody („Opičí sněm“, „Shledání“ apod.) a Pavla Pivarči, jež Brunner má doslova v krvi mnohaletým působením v Pražském Big Bandu a Kontrabandu, si dovolili rozlousknout vskutku tvrdý interpretační oříšek: strhující „Indian Lady“ Dona Ellise! Bigband šlapal nadoraz, frázoval jako o život, sazby ostré jako žiletka. Během jejich hodinového setu se blýskli také někteří sólisté v hutných chórousech, především pak Milan Petira (alt, tenorsax), Petr Slezák (trombón) a tenorsaxofonista Denis Horký, jenž vystříhl sóla okořeněná dokonce free-jazzovou divokostí... Jan Hocek (JazzPort.cz, foto Magdaléna Fedorková)

Dramatácké - dramatické prázdniny - neprázdniny

Každoročně některým žákům literárně dramatického oboru začínají prázdniny až po Loutkářské Chrudimi, která bývá první týden v červenci. Pravidelně se zde účastní praktických seminářů podle vlastní volby a objevují nové postupy obohacující naši další práci. Naše absolventky (Kateřina Prášilová a Monika Němečková) dokonce hlavním programem provázejí. Letos se na této celostátní přehlídce amatérského loutkářství podařilo prezentovat své inscenace třem našim soborům. Soubor Malé dvě (Lenka Jechová a Karolína Novotná) potěšil diváky vlastní adaptací pohádky Václava Říhy „Ubrousku, prostří se!“, soubor JAKKdo (Barbora Maksymovová, Anna Vitvarová, Tereza Michelová, Petra Březinová, Debora Kratochvílová) zahrál autorskou inscenaci „Musí to být?“ inspirovanou divadelní hrou bratří Mrštíků Maryša a pod hlavičkou Kolegia hraběte Šporka soubor absolventů LDO Mikrle (Matěj Kubina a Lukáš Grus) hrál po dva dny jedenáct představení své meotarové inscenace „Šlépěj“ podle povídky Karla Čapka Šlépěj. Byl to pro všechny velký krásný maraton, jehož výsledky nás nesmírně potěšily. Souboru JAKKdo udělil lektorský sbor Cenu za vynalézavou práci s klasickou předlohou v inscenaci Musí to být? a doporučení na mezidruhovou přehlídku amatérského divadla Jiráskův Hronov, kde se inscenace ve volném programu hrála na začátku srpna. Inscenace souboru Mikrle byla do hlavního programu Jiráskova Hronova nominována a oceněna za originální divadelní adaptaci povídky Karla Čapka Šlépěj. V Hronově se pak setkala s velmi kladným přijetím. Tkadleček (Theatrum Kuks)

Po několikadenním setrvávání na Jiráskově Hronově čekal na část souboru JAKKdo, Alžbětu Skořepovou a Kateřinu Prášilovou barokní divadelní festival Theatrum Kuks v závěru měsíce srpna. Náročná, přímo projektová, příprava dvou nových inscenací a vynaložená energie v magickém prostoru kukského hospitalu v běhu několika málo dní, přinesly dvě nové loutkové premiéry v rámci celého programu. Kateřina Prášilová se

pustila do vlastní adaptace středověkého textu „Tkadleček, hádka milence s Neštěstím“ a vznikla maňásková „rakvičkárna“. Druhou inscenací pak byla loutková interpretace Muzejního zlomku první české frašky „Mastičkář“. Po takto stráveném létě nás všechny čeká začátek nového školního roku. Doufejme, že bude naplněný novými dramaty. „Drama dramatem dělá konflikt, který slouží k budování situací. Postavy musí překonávat překážky a řešit problémy, aby došly ke svému cíli.“

Za splněné cíle všem zúčastněným mockrát děkuji a vzhůru k cílům dalším!

Jé (psáno pro Zpravodaj)

Mastičkář (Theatrum Kuks)

Útržky z 66. Loutkářské Chrudimi

Letošní Chrudim byla v mnoha ohledech netradiční – loutka z celeru a kříž přes plakáty byla loga velmi netradiční. Počasí bylo tak akorát, ani vedro ani déšť, což bylo netradiční. Spousta představení měla stejné téma – splněné přání, což také nebylo moc tradiční. Letos byl v programu rekordní počet inscenací, takže většinu volného času jsme běhali „Drtinův maraton“, což bylo hodně netradiční. Tak si tak říkám, že by to chtělo nějaký netradiční článek. Stejně si z té Chrudimi už moc nepamatují, protože (jako obvykle) článek do ZUŠkovin píšu až na konci srpna po několikátém Jarčině naléhání. Pamatuji si už jen různé obrazy a útržky vzpomínek. Pokusím se je tady všechny napsat a snad si z nich uděláte obrázek, jaká byla letošní Chrudim, a proč byste na té příští neměli chybět: Mikrobus. Nakládání, skládání, vykládání. Příjezd. Vítání, nadšení, objímání. Oficiality a neoficiality v Modré hvězdě. Zpíváme, popijíme kofolu a pojídáme pokrmy. Večer. Noc. Tělocvična. Šustění spacáků, svit baterek a pravidelné chrápání. Budík jedné osoby, budík druhé osoby, budík třetí osoby. Snídaně. Rohlík s máslem, šunkou a sýrem. Seminář A, D, P, S. Oběd. Maso s něčím. Představení zábavná. Večere. Diskuze. V místnosti je těžký vzduch, mozky se vaří a porotci debatují s diváky. Ponocování. Semináře. Kafe. Teplý, voňavý a dobrý přísun energie. Představení nudná. Kafe, Diskuze. Zmrzlina. Kamarádi. Procházky. Procházky s kamarády. Náhon. Představení netradiční. Kafe. Spánek. Budík zvoní až děsivě brzo po usnutí. Nové známosti. Zábava. Semináře a nové znalosti. Představení inspirativní. Diskuze. Vydýcháno. Loutky. Celer. Zpravodaj. Málo času. Málo spánku. Kafe. Modrá hvězda. Málo peněz. Divadlo. Závěr. Vyhlášení. Lavičky plné kamarádů a skvělých lidí, všichni tleskají a smějí se. Loučení. Mikrobus. Konec?

BobuLe

Malé dvě, náš hrací den

Náš hrací den začal pokojně a klidně. Došly jsme si na vydatnou snídani ve stanu, což byl po týdně plném rohlíků vítaný luxus. První představení v deset hodin neproběhlo podle našich představ, ale po debatě s Hankou Voříškovou jsme věděly, na čem zapracovat. Avšak, představení ve čtrnáct hodin nebylo o nic lepší, energie nám chyběla (patrně jsme ji nechaly na plese předešlý večer) a díky tomu, se náš výkon o nic nezlepšil. Myslím, že můžu říct za mě i Lenku, že poslední představení jsme si užily nejvíce. Někdy, když všechno nejde tak, jak má, ba naopak se kazí co může, tak to vyjde lépe, než za normálních okolností. V tomto představení se však pokazilo snad úplně všechno. Beránek se sypal, aniž by ho o to někdo požádal, čaj i buchtičky byly úplně všude, a přesto se diváci smějí, což nám (jako vždy) dodalo novou energii a chuť do hraní.

k-Ája

Šťastný start! S chutí do toho - půl je hotovo!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

1. číslo vychází 4. září s výkřikem: Připravit! Pozor! Start!

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančičíí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavla Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

